

[Holstein.]

omfattende Luft- og Landstridskræfter. Men for at en saadan Plan kan betragtes som traadt i Kraft efter denne Traktat, er det dog vel givet, at et vist Antal Stater maa have tiltraadt, ratificeret, godkendt den Plan, som bliver vedtaget paa Nedrustningskonferencen.

Jeg ved ikke, om det yderligere er Meningen, at Rustningsplanen, som muligvis bliver vedtaget paa Nedrustningskonferencen, skal vedtages af Folkeforbundsforsamlingen i Genève, førend den bliver sendt ud til Tiltrædelse af de respektive Staters Parlater, men det maa jo dog under alle Omstændigheder være en Betingelse for, at denne Konvention kan træde i Kraft, at et større eller mindre Antal Stater har tiltraadt Nedrustningskonventionen. Muligvis bliver det ogsaa vedtaget paa Nedrustningskonferencen, at Planen overhovedet ikke skal træde i Kraft, medmindre saa og saa mange Stormagter og saa og saa mange mindre Stater har tiltraadt Planen, man ved jo slet ikke noget om, hvorledes alle disse Spørgsmaal vil forme sig.

Men da der efter denne Konvention er givet Raadet en saa overordentlig vidtgaaende Beføjelse, som det slet ikke har efter Folkeforbundspagten, nemlig ikke blot en mæglende Myndighed og en raadgivende Myndighed, men en besluttende Myndighed, en Myndighed til at træffe Afgørelser og til med bindende Virkning autentisk at fortolke denne Traktats Bestemmelser og Betingelser, saa synes det mig, at det eneste rimelige og naturlige vilde være, at man ikke alene først saa, hvilke andre Stater af dem, der nærmest har Interesse for Danmark, som ratificerer denne Traktat, men at man ogsaa ventede det Aar til for at se, hvad Udfaldet bliver af den kommende Nedrustningskonference.

Jeg vil gerne bede den højtærede Udenrigsminister give os Meddelelse om, hvorledes han stiller sig til disse Spørgsmaal og disse Betragtninger, og dernæst vil jeg gerne med Hensyn til Spørgsmaalet om Omfanget af de finansielle Forpligtelser, som Staterne, der tiltræder Traktaten, paatager sig, bemærke, at saa vidt jeg forstaaer, er Forholdet det, at Maksimumsloanet er 100 Mill. Guldfrancs; det vil sige, at naar Danmarks Part heraf beregnes i Forhold til dets Andele i Udgifterne til Folkeforbundet i Genève, saa vil det, som der staaer i Bemærkningerne, i dette Maksimumstilfælde kunne faa en aarlig Byrde af 882 300 Kr. Det er endvidere gjort til Betingelse for Traktatens

Ikrafttræden, at de ratificerende Regeringer tegner baade en almindelig og en speciel Garanti paa 50 Mill. Guldfrancs. Det er altsaa det Minimumsbeløb, der skal til, for at Traktaten med Hensyn til de finansielle Betingelser kan træde i Kraft. Det vil altsaa sige, at i dette Minimumstilfælde vil Danmarks Udgifter blive 441 150 Kr. aarlig, saa vidt jeg kan forstaa. Indenfor de to Grænser bliver altsaa Spillerummet for den Andel, som Danmark kan faa i de Laan, der skal optages til Støtte for en Kontrahent, som er blevet angrebet, mod hvilken der er ført Krig, eller som er truet.

Men saa kommer det tredje Spørgsmaal: Hvilke er Betingelserne, de praktiske Betingelser for, at denne finansielle Forpligtelse bliver aktuel? Her er det, at det forekommer mig, at Raadets Beføjelser, sammenlignet med dets Beføjelser efter Folkeforbundspagten, Artiklerne 15, 16 og 17, er ganske overordentlig vidtgaaende. Raadet skal jo nemlig ikke blot forsøge at mægle mellem de stridende Parter i det Tilfælde, at den ene af dem føler sig udsat for et krigerisk Angreb af den anden, men Raadet skal autentisk afgøre, om der foreligger Trusel om Krig, om der foreligger en saadan Forholdsregel fra en kontraherende Parts Side overfor en anden, at det maa betragtes som en Foranstaltning, der er skikket til at medføre et Brud.

Det er det samme Udtryk, som bruges i Folkeforbundspagten Artikel 15, paa Fransk: „susceptible d'entraîner une rupture“; en Foranstaltning egnet til at medføre et Brud. Ikke en Foranstaltning, som er et Brud, men en Foranstaltning, der kan antages at kunne hidføre et Brud. Hvis Raadet skønner, at en saadan Foranstaltning er foretaget, har Raadet Beføjelse til ikke at henstille, men til at afgøre, at nu skal Laan optages og de kontraherende Parter forpligtes; og denne Afgørelse gælder ikke blot i Forholdet mellem Medlemmer af Folkeforbundet indbyrdes, den gælder ogsaa; hvis et Medlem af Folkeforbundet angribes eller blot trues af en Stat eller mener sig truet af en Stat, som ikke er Medlem af Folkeforbundet. Hvis altsaa f. Eks. Rumænien mener Bessarabien truet af Rusland ved militære Foranstaltninger, som Rusland foretager paa Grænsen af Bessarabien, kan Raadet efter denne Konvention afgøre, naar den paagældende Stat henvender sig til Raadet, at der er foretaget en Foranstaltning fra Ruslands Side, som maa antages at kunne medføre et Brud paa den fredelige Forbindelse mellem Rusland og Rumænien, og dermed